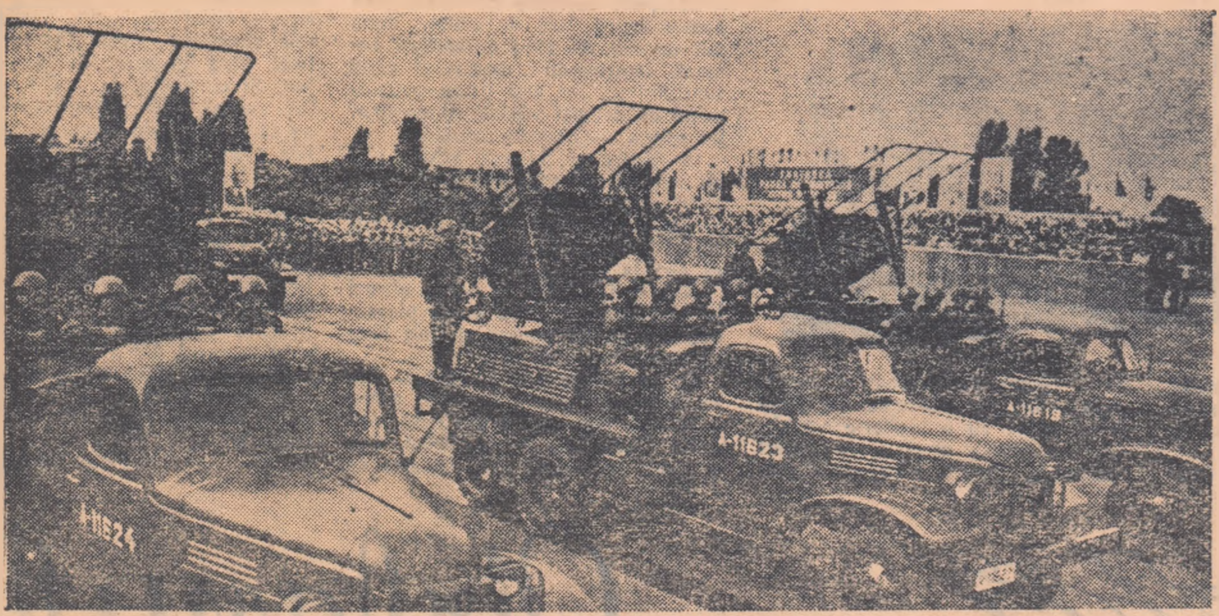
Proletari din toate țările uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

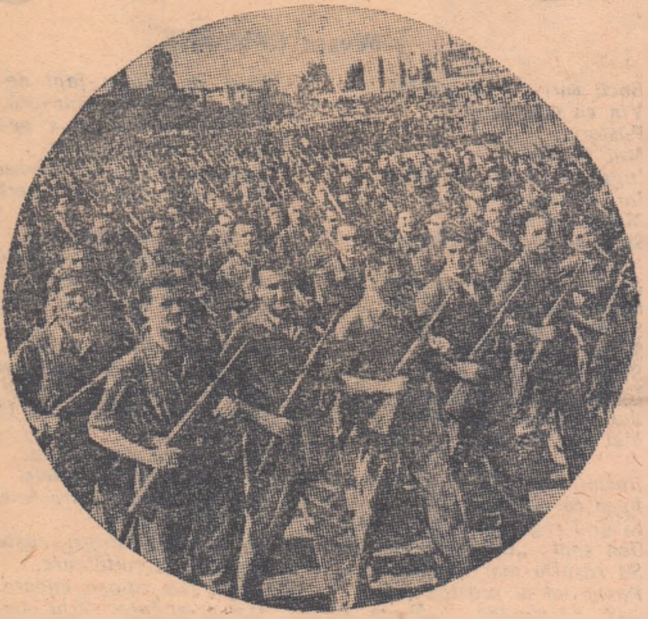
Anul VII nr. 69 (525) ⭑ sîmbătă 25 august 1956 ⭑ 4 pagini 15 bani

Armata noastră e înzestrată cu cel mai modern utilaj.

Un grup de pionieri simbolizînd marea atracție a copiilor față de arta navigației.

In piață, pătrund gărzile muncitorești

Zi de dragă sărbătoare

Cine a avut vreodată prilejul ca în zilele marilor noastre sărbători să privească de undeva, de aproape, nesfîrșitele coloane de oameni ai muncii, a avut în față un tablou neobișnuit. Odată cu miile de manifestanți i-au trecut prin față tot felul de mașini noi, de motoare, tot felul de machete și grafice, o adevărată cavalcadă a celor mai proaspete cuceriri ale poporului nostru. Și privind șiragul acesta nesfîrșit de realizări, altele decît cele de la ultima manifestație, spectatorul e cuprins de-o bucurie lăuntrică amestecată cu uimire, un sentiment care parcă ar vrea să-i spună: „Privește, privește! Iată cît de repede se îmbogățește țara noastră!"

Anul acesta, la marea sărbătoare a eliberării, poporul nostru a înmănunchiat realizări dintre cele mai de seamă. La Hunedoara a fost terminat cel mai mare furnal al țării, în Moldova a fost pusă în funcțiune una dintre cele mai moderne rafinării, la București au fost terminate lucrările de bază ale giganticului Combinat Poligrafic Casa Scînteii.

Pline de evenimente au fost zilele dinaintea lui 23 August, plină de entuziasm a fost sărbătoarea eliberării.

...Dimineața lui 23 August s-a arătat dintru început cu aerul curat, răcoros. O boare de vînt însă a tras norii după sine, lăsînd cerului limpezimea izvoarelor de munte. Străzile orașului s-au umplut de forfotă. Din toate colțurile capitalei au început să se reverse spre piața Stalin — locul marii demonstrații — șuvoaie nesfîrșite de oameni, cu machete și pancarde, cu flamuri și portrete ale fruntașilor în muncă. In piață și de-a lungul șoselei s-au și aliniat trupele. Ca de obicei, marea demonstrație din ziua eliberării începe cu o paradă militară.

Incepe parada militară

Ora 8 și jumătate. Primiți cu aplauze, iau loc în tribuna centrală conducătorii partidului și guvernului nostru comandanți ai armatei noastre populare. I-au loc, de asemenea, tovarășii: Otto Grotewohl, președintele Consiliului de Miniștri al R. D. Germane și Istvan Dobi, președintele Prezidiului R. P. Ungare, care-și petrec concediul de odihnă în țara noastră, Sandor Ronai, președintele Adunării de Stat a R. P. Ungare, conducătorul delegației maghiare care ne vizitează țara. In tribunele celelalte au luat loc numeroși oaspeți de peste hotare, membri ai C.C. al P.M.R., conducători ai organizațiilor de masă, ofițeri, fruntași în producție, oameni de știință, artă și literatură, ziariști romîni și străini, membri ai ambasadelor străine din țara noastră.

Un sunet prelung de trompetă dă onorul. Intr-o mașină militară, ministrul Forțelor Armate ale R.P.R., general colonel Leontin Sălăjan, trece în revistă trupele, felicitînd pe ostași cu prilejul celei de a 12-a aniversări a eliberării noastre naționale. Apoi se urcă la tribună și rostește cuvîntul de salut și felicitare în numele C.C. al P.M.R. și al guvernului R.P.R.

Fanfara intonează Imnul de Stat al R.P.R. Printr-un ordin al ministrului Forțelor Armate, în București și în alte 10 orașe ale țării, tunurile vor trage 20 de salve, cinstire militară a memoriei ostașilor sovietici și romîni căzuți în lupta pentru eliberarea țării.

Parada militară este deschisă de un grup de toboșari, elevi ai școlii militare de muzică, urmați de elevii ofițeri ai Academiilor militare — cele mai înalte școli ale științei și artei militare. Intr-o aliniere perfectă trec apoi, rînd pe rînd, infanteriștii, vînătorii de munte, infanteria marină, trupele motorizate ale armatei noastre. Pe deasupra, spintecă aerul, cu iuțeala fulgerului, formații de avioane reactoare.

Inzestrată cu cel mai modern utilaj, pusă în slujba apărării cuceririlor poporului nostru, armata noastră populară stă strajă neclintită suveranității și independenței patriei noastre.

In sunetele „Marșului Partizanilor" pătrund în piață gărzile muncitorești. Cu 12 ani în urmă, la chemarea partidului, mii de muncitori au luat armele în mînă și, alcătuind gărzile muncitorești, au pornit la luptă pentru eliberarea țării noastre de sub jugul fascist.

Vin pionierii

...S-a făcut pentru o clipă liniște. Dinspre șosea se aud sunete de trompete și răpăit de tobe. Vin pionierii! In frunte, 2 pionieri duc o uriașă insignă pionierească. Vin apoi grupe de tineri naturaliști cu plase de prins fluturi, mici marinari cu caiace, aeromodeliști, prieteni ai cărții, pionieri cu costume de plajă sau turistice ca și cum acum ar fi sosit de la mare și de la munte. Din rîndurile lor se desprinde un grup de băieți și fete care urcă în tribuna centrală și oferă flori conducătorilor partidului și guvernului.

Demonstrația oamenilor muncii

Piața se umple de un entuziasm de nedescris. Prin cuvintele scandate, oamenii își manifestă dragostea și atașamentul lor față de Partidul Muncitoresc Romîn, conducătorul și îndrumătorul înțelept al poporului nostru, recunoștință față de poporul sovietic, eliberatorul țării noastre, prietenia față de popoarele sistemului socialist și de toate popoarele lumii. Sînt în coloane, oameni din cele mai diferite meserii. Muncitorii industriei grele, constructoare de mașini, aduc cu ei bilanțul noilor lor realizări, mașini care poartă pînă departe peste hotare, faima uzinei lor.

Anul trecut, la manifestația de 23 August, muncitorii uzinelor „Semănătoarea" au adus cu ei prototipul primei combine de cereale romînești. Anul acesta muncitorii raportează că au și fabricat primele 100 de combine romînești.

Textiliștii, muncitorii din fabricile alimentare și din alte ramuri ale industriei ușoare și chimice împărtășesc, prin graficele, carele alegorice și pancartele purtate, strădaniile lor de a da produse multe și cît mai bune.

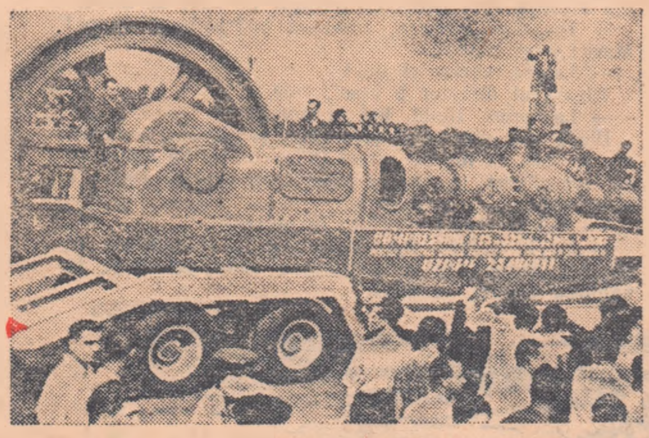
Trec apoi țărani din regiunea București, mărturisind prin cifre grăitoare, avantajele gospodăriei colective față de cele individuale, hotărîrea lor de a da viață directivelor celui de al doilea Congres al P.M.R.

La un moment dat, piața pare ca o mare de flori. Peste tot e numai cîntec și dansuri: prin piață trece acum „folclorul". Mii de artiști amatori, îmbrăcați în felurite costume naționale, aduc cu ei ecoul încă viu al marilor concursuri artistice abia încheiate.

Se bucură oamenii din țara noastră, se bucură din plin. Cuceririle industriei noastre le încălzesc sufletul, îi entuziasmează, bogățiile folclorice ale poporului nostru îi încîntă. Se bucură de viață, de pace. Da, de pace, căci poporul nostru, dorește pacea, luptă pentru pace.

...Spre ora amiezii pătrund în piață sportivii. Ca de obicei, ei încheie marea demonstrație. In primele rînduri pășește grupul sportivelor care au adus țării titlul de campioane ale lumii. Un alt grup reprezintă lotul țării noastre pentru jocurile olimpice de la Melbourne. Apoi alte sute și sute de sportivi, grupați pe asociații, trec prin fața tribunelor.

...Răsună „Internaționala". Curînd piața se golește. Marea demonstrație a luat sfîrșit. Dar bucuria, entuziasmul, au domnit pe arterele capitalei pînă după miezul nopții. Focuri de artificii au luminat cerul, cîntecele au umplut parcurile. Cu bucurie și voie bună, oamenii muncii au sărbătorit cea de a 12-a aniversare a eliberării țării noastre.

Un tun uriaș? Nu, nicidecum! E o mașină cît se poate de pașnică: un compresor de mare capacitate necesar industriei chimice. Este o nouă realizare a muncitorilor de la uzinele „23 August". Compresorul acesta se fabrică pentru prima oară în țara noastră.

Cu pas sprinten, cu steagurile fîlfîind în vînt, defilează sportivii.

ÎN ȚARA pădurenilor

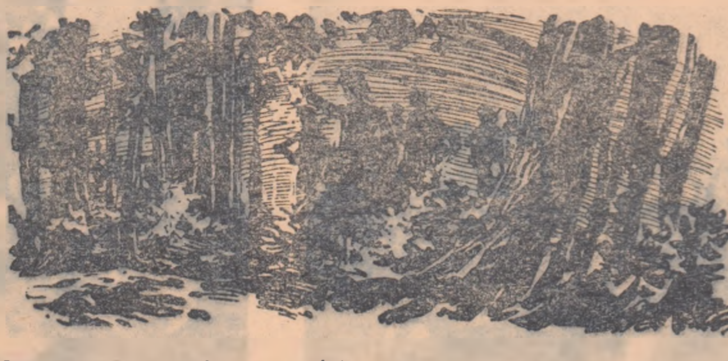

Pe versantul răsăritean al munților Poiana Ruscă, într-o regiune tot atît de plină de noi obiective industriale, cît și de relicve istorice, am cutreierat mai bine de două săptămîni Trenulețul cu linie îngustă ,trecînd prin văi, peste viaducte ameţitoare şi prin scurte tuneluri, speria nu o dată iepurii ascunși în tufișuri. Un furnal părăsit, semănînd cu o biserică, în localitatea Govăjdia, ne amintea vremea cînd apa unui rîuleț punea în mișcare aici foalele cuptorului și ciocanele unei mici fierării. In timpul feudalității, aici se lucrau pentru familia domnitoare a Corvinilor unelte agricole, arme și nu rare ori — așa cum poți vedea în muzeul apropiat, în orașul Deva — cătușe grele, destinate țăranilor răsculați.

Pe un asemenea drum te depărtezi în spațiu — pe linia ferată — și în timp — pe firul istoriei — către vestitele mine de fier din Ghelar.

Puțin seamănă aici locul cu o mină E mai curînd un imens crater roșcat, în care lucrează, la capetele ciocanelor pneumatice, lîngă mașinile de încărcat, pe noile locomotive și numai rar cu o simplă rangă de fier în mînă, mii de oameni

Am făcut aici cunoștință cu un bătrîn: Popa Petre Buledeanu. E de 37 de ani muncitor la mină și a devenit deunăzi inginer. Nepoții — mi-a povestit el — l-au sărutat pe mustăți cînd s-a întors de la examen...

In zori, pe cărările muntelui, sute de mineri coboară cu felinare în mîini la muncă, părînd de la depărtare o cale lactee.

Le-am întîlnit nevestele și fiicele sporovăind, așezate care și cum, pe pietroaie și pe lăzi, în fața magazinului minier.

De secole, portul femeilor de aici a rămas neschimbat. Cămașa, strînsă la gît, pornește pe piept și pe umeri cu o broderie complicată — frunze verzi sau păsări cîntătoare, pînă la încheietura mîinii, unde se termină într-un adevărat evantai. La mijloc, pădurencele poartă un brîu împodobit cu lănțișoare și chei.

Obiceiuri curioase dăinuiesc prin aceste locuri încă de acum două mii de ani, de cînd cuceritorii romani cutreierau munții și văile luptîndu-se, iar mai tîrziu conviețuind cu ceilalți părinți ai poporului romîn — neamul dacilor.

In fiecare an, la o zi știută, cîte un sat își serbează „ziua de naștere". Atunci, din zeci de sate dimprejur, cu butoaie de vin și desagi plini cu merinde, pădurenii coboară aici la horă.

Nici o fată n-o să vină atunci la joc dacă n-o avea părul pieptănat într-un fel anume și lipit bine cu zahăr topit în apă.

Și, mai ales, nici o fată — fie de optsprezece ani, fie de... patru — n-o să iasă măcar din casă fără salbă. Podoabele în cîte patru, cinci șiruri le răsună pînă departe de clinchetul bănuților din care s[...] făcute.

Această regiune nu este deocat[...] dată prea bine cunoscută. Greu[...] tea mijloacelor de transport, via[...] aspră de munte, le-au dat pădur[...] nilor și numele, și izolarea. P[...] nu de mult, unii cumpărau de [...] oraș doar trei produse: sare, c[...] și gaz.

Acum însă, în cătunele cocoț[...] peste prăpăstii răsar alte vre[...] De la Ghelar, pe versantul opus [...] muntelui, secretarul de partid m[...] arătat cu ce s-au ocupat săptăm[...] întregi, după orele de muncă, [...] mină, comuniștii și utemiștii: [...] șir de stîlpi de lemn, purtînd [...] rele electrice, urcă, aproape v[...] tical, pînă în satul de sus — [...] lun. Și conducta de apă s-a m[...] tat, așa că bătrînele nu mai m[...] pe cărare cale de kilometri, cu [...] fele pline ținute în creștetul ca[...] lui.

...Cînd satul are zi de naște[...] „nedeia" — cum se spune pe a[...] zeci de băieți și fete, îmbrăcați [...] acum sute de ani, se adună la [...] încălziți de melodia cimpoiu[...] Minerii harnici sînt și aici prir[...] Și pare țara aceasta a pădureni[...] o lume parcă din altă lume.

Numai că departe, în vale, [...] aud tot mai puternice exploz[...] de la mină și zgomotul cupelor funicular.

Filip CERBU

Iliuță

Iliuță a pornit să treacă Dunărea. Adică nu numai el ci, toată tabăra nr. 9 din Galați. Băieți și fete de la școlile 18 și 19 mixtă de-a valma. Excursia era programată de mult și toți o așteptau cu nerăbdare. Numai că lui Iliuță i-e frică. Asta o știe deocamdată numai el. Privește apele tulburi ale Dunării și balenierele care se leagănă ca niște simple coji de nucă și i-e frică.

„Iliuță, Ilie Dumanovski, — își tot zice el în gînd. — te faci de rîs. Doar toată lumea te-a lăudat ieri la jocul de urmărire. Ehei! E mic Iliuță — spuneau toți — dar s-a descurcat bine. Are cap, nu glumă".

Iliuță se gîndește bine că are cap, dar nu prea are curaj Și ce nepăsători sînt ceilalți! De pildă Maricica cea cu codițe subțiri. Roșia i s-a amestecat cu marmelada și Maricica rîde de nu mai poate. Și Costel ăsta! Tovarășul director țipă, tovarășa instructoare țipă. „Costel, ieși afară din barcă!" Auzi, Costel și să asculte! Se vîră sub pod, se agață de odgoane. „De-aș avea eu curajul lui Costel!" — se gîndește amărît Iliuță.

Barca s-a întors după primul transport. E o barcă mare, solidă. Tovarășul profesor de la navomodele spune că are stabilitate bună.

— Hai, copii, unul cîte unul în barcă!

Lui Iliuță îi vine să țipe: nu mă urc, nu mă urc, lăsați-mă aici!

Dar tovarășul director i-a întins îmbietor mîna.

— Nu mă... îngînă Iliuță, dar e prea tîrziu. A și ajuns în barcă. Se aciuiază drept la mijloc, între ceilalți, pe margine de bancă.

Mamă, mamă, rău saltă barca! Parcă de pe mal nu se vedea săltînd așa tare.

— Tovarășe director — șoptește Iliuță cu gura uscată ca iasca...

— Ce-i, Iliuță?

— Nimic...

— Uită-te în jos, în fundul bărcii, îl sfătuiește la ureche tovarășul director...

Iliuță se uită în fundul bărcii, așa ca nimeni să nu-l observe, dar privirea îi este mereu atrasă de unduirile mari și tulburi ale apei.

O matahală neagră se îndreaptă țintă spre barcă. E un vapor mare. Ca prin vis, Iliuță vede scris cu alb: „Delta".

„Acum să vezi valuri!"

Nici n-apucă să-și sfîrșească gîndul, că barca începe să salte înfiorător. Vîslașii din față se ridică cu iuțeală în sus, gata, gata să vină grămadă peste el. Apoi coboară din nou.

— Și ce facem pe malul celălalt, Iliuță? — se aude vocea tovarășului director.

— Ce facem? îngînă Iliuță.

— Culegem mure, ne jucăm în pădure.

In pădure da, dar numai să vină malul celălalt o dată. A trecut „Delta"? a trecut. Apa continuă însă să izbească în barcă.

— Nu cumva ți-e frică? — îl întreabă Maricica. Dar se cunoaște că nu prea îi vine nici ei bine.

— De unde știi tu că mi-e frică? — rostește el răgușit. Simte însă că obrajii îi ard.

— Păi văd că te uiți numai în fundul bărcii.

— Cum? Dacă vrei, stau și-n picioare! Auzi frică! și Iliuță zîmbește. Cam strîmb, dar totuși zîmbește.

— Ba ia poftește și stai la locul tău — îl dojenește tovarășa instructoare.

„Ia te uită. Tovarășa instructoare chiar crede că aș putea sta în picioare!"

Deci nimeni nu știe cît îi e lui de frică.

Tare i-ar fi rușine să-i citească cineva gîndurile.

Poate tovarășul director știe... Că prea zîmbește nu știu cum. Dar parcă de tovarășul director nu-i e așa rușine.

Malul! Malul! Of, mult așteptatul mal. Cîteva fetițe aleargă spre barcă cu buchete de rugi de mure.

— Tovarășe director, tovarășă instructoare. Mure! Mure! o grămadă!

— Venim, venim și noi!

Tovarășul director e vesel, rîde.

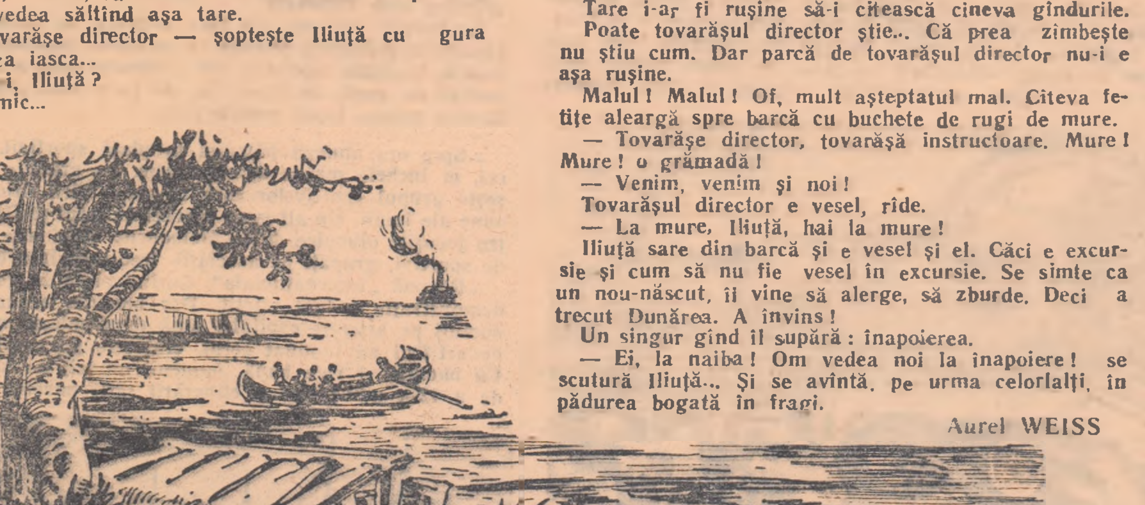
— La mure, Iliuță, hai la mure!

Iliuță sare din barcă și e vesel și el. Căci e excursie și cum să nu fie vesel în excursie. Se simte ca un nou-născut, îi vine să alerge, să zburde. Deci a trecut Dunărea. A învins!

Un singur gînd îl supără: înapoierea.

— Ei, la naiba! Om vedea noi la înapoiere! se scutură Iliuță... Și se avîntă, pe urma celorlalți, în pădurea bogată în fragi.

Aurel WEISS

Cîrlanul

Mioara CREMENE

Bacii care-s mai bătrîni
Vin cu oile la stîni.
Păstorei,
Mai tinerei,
Ingrijesc turme de miei.
Iar ciobani
Micuți de ani,
Stau de pază la cîrlani.

Asta-i pravila, măi veri,
Pe la noi, pe la oieri!
Și e rău cînd ești mai mic
Și la stînă ucenic...
Scoți cîrlanii pe colnic
Iar din faptul dimineții
Sar cîrlanii, șugubeții,
Mai ștrengari decît băieții!

Baciul, un cioban din Turda,
Face cașul, face urda.
Și de-l rogi, este de-a surda.
De-i spui: „Lasă-mă, zău, bace,
Să răsuflu mai în pace,
Păstorind oi prostănace"...
...Iți răspunde: „N-am ce-ți face!".

Vezi, de asta-n fapt de sea[...]
Toți la tîrlă se-nturnară,
Numai eu mai mi-s pe-afar[...]
Nopțile mi le petrec,
După vreun cîrlan zevzec,
Nici miel, nici încă berbec.

Il cătai-și nu-i la tîrlă,
Nu se-adapă, jos la gîrlă,
De pe-o rîpă, nu se-azvîrlă,
Nu-i oprit pe sub costișe.

Nu-i pitit printre tufișe,
Unde-i, prin ce ascunzișe?
Unde-i, blana să i-o rup?
N-a căzut în dinți de lup?

Cu sclipiri șirete, rele,
Iese luna printre stele,
Parcă-i baciul, între miele.

Lună, rîzi? Ai griji ușoare,
Stelele-s ascultătoare.
Lesne ți-e cu-așa mioare.
Dar ce-ai face, vechi oier,
De-ai avea cîrlani pe cer?...

FAUNA IN FILATELIE

Fauna și-a găsit oglindire în imaginile de pe timbre, chiar de la începutul filateliei. Primul timbru care a făcut acest pas este celebrul „Cap de zimbru", emis de filatelia romînească. In ultimii ani, preocuparea pentru oglindirea faunei în filatelie a crescut simțitor. Iată cîteva din aceste timbre. In primul, Guineea Portugheză prezintă una dintre miile de insecte ale faunei tropicale. Un timbru iugoslav, al doilea, prezintă capra neagră, animal rar în lume. Una din posesiunile spaniole de pe coasta occidentală a Africii a emis o serie de timbre intitulată „Peștii".

Dacă s-ar face o colecție cu tema „Fauna lumii" colecția ar cuprinde 1500 de valori.

Vedeți aceste filme

„Melodii de primăvară" și...

„Fum în pădure" — două filme sovietice pentru copii și tineret

A FOST MINUNAT!

Vreau să scriu ceva dar vă spun drept că m-am zăpăcit cu totul. Alerg de colo pînă colo şi nu reuşesc să rămîn într-un loc. Vă spun îndată care-i pricina.

Dragi copii, e o după amiază călduroasă de vară. Parcul Palatului pionierilor din Bucureşti, este împodobit sărbătoreşte. De-a lungul aleilor, flutură sute de steguleţe multicolore...

...Iată că dintr-o dată se aude sunet de trompete. Zece gornişti dau semnalul de deschidere. „Incepe tradiţionalul foc de tabără al Scînteii pionierului organizat împreună cu Comitetul Orăşenesc Bucureşti U.T.M., şi Palatul pionierilor. Vă anunţăm programul!“, — răsună vocea nu ştiu cui la megafon. „La bazin, concursurile inter-raionale de înot“.

Aici mă duc, trebuie să fie interesant, îmi spun eu. „Pe cele două terenuri, meciuri de volei“.

Parcă m-aş duce mai bine la volei! „Pe pista de alergări, cursa cu coarda“.

Ei drăcie! Şi asta e interesant. „La ora cinci şi jumătate concurs cu premii“ Cine ştie mai mult ?“

Nu zău, e culmea! Văd bine că trebuie să trec neapărat peste tot.

La bazinul de înot, bătălie mare pentru primul loc. In sfîrşit, aflu cîştigătorul: Manole Constantin din raionul Gh. Gheorghiu-Dej, cu timpul de 24,5 la 33 m. Bine că m-am dus repede la volei. Am sosit tocmai în clipa cînd se anunţa că echipa de băieţi a raionului 1 Mai cîştigase campionatul. Iar printre cîştigătoarele întrecerilor cu coarda, se numără Comănescu Constanţa, Amărescu Elena şi multe altele pe care n-am mai putut să le notez.

Desigur, vreţi să aflaţi ce s-a întîmplat la concursul „Cine ştie mai mult ?“ Se puneau întrebări şi care răspundea primul şi bine, primea un dar.

Ei acum poţ să răsuflu puţin şi să continui cu descrierea pe care am început-o: Pomii cu bogatele lor coroane... Stai puţin, ce-i asta ? Unde se rîde aşa grozav ? Descrieri îmi trebuie mie cînd a început spectacolul la Teatrul de vară ? Iată, acum se desfăşoară cîteva numere de jonglerie şi acrobaţii... Şi apoi urale, multe urale, şi aplauze. Ce este ? Cine a venit ? Se putea altfel ? Horia Şerbănescu şi Radu Zaharescu. Vă închipuiţi că au urmat cîteva momente cît se poate de vesele.

Ei, dar la aprinderea focului de tabără i-am păcălit pe toţi. Cine credeţi că a fost întîiul acolo cînd au ţîşnit primele flăcări ? Eu. Şi tot eu m-am trezit prins într-o horă veselă şi cum, dacă intri în horă trebuie să joci, am jucat, pe cinstea mea!

Acum termin cu descrierea şi reportajul e gata: Umbrele nopţii au coborît peste parcul Palatului... Şi închei aşa: A fost minunat!... Asta e!

Al. MIHU

Scrisoare despre Eva

Ne-am cunoscut în tren. Venea de la mare. Faţa bronzată şi părul creţ o făcea să semene cu o mică negresă de 10 ani.

Trenul mergea de patru ore. Unii moţăiau, alţii stăteau de vorbă, mulţi se lăsau furaţi de frumuseţea priveliştilor. Eva a încercat pe rînd toate aceste „ocupaţii“ ba încă şi altele, doar doar o va ocoli plictiseala.

Intr-un tîrziu, observă un călător mai retras. Sta într-un colţ şi citea. Eva i-a cerut cartea, s-a uitat la ea; era groasă. I-a înapoiat-o şi a continuat să se zbenguie de colo, colo, nerăbdătoare să ajungă acasă. Răspundea plină de veselie la glumele celorlalţi pasageri, ameninţa, rîzînd poznaş, că o să tragă semnalul de alarmă. Aşa trecu alte cîteva ore. Cînd...

Tovarăşul nostru de călătorie închise satisfăcut cartea. O terminase. De uimire, fata a rămas cu gura căscată: omul citise în cîteva ore o carte de două sute de pagini. Era uluitor. Eva l-a cercetat prelung cu privirea, căutînd la dînsul ceva deosebit... I se părea că omul din faţa ei e un adevărat fenomen mai ales că între timp, Eva observase că servieta lui era ticsită de cărţi.

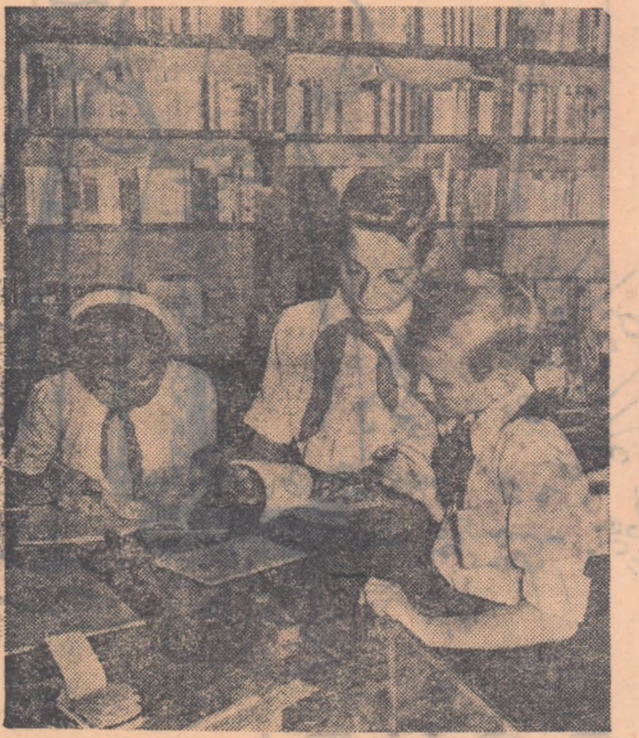
Mi-am amintit, văzînd-o atunci, de cîţiva prieteni ai mei din Petroşani. De Florica Dascălu, o şcolăriţă de 11 ani, pe a cărei fişă de la biblioteca raională sînt trecute 112 cărţi. Florica Mariana Coradi a citit 68 de cărţi, ceea ce e un record pentru cei 9 ani ai săi. Mi-am mai amintit de Ilie Bălăşoiu, de Silviu Furcă şi de alţi cititori înfocaţi. Fireşte că aceşti copii au nu numai cărţile lor personale, dar mai împrumută de la şcoală şi de la prieteni.

Mi-am amintit de toţi aceşti copii şi m-am gîndit că dacă Eva i-ar cunoaşte, dragostea pentru lectură a vecinului de compartiment i-ar părea mai uşor de crezut. Fără îndoială că micii mei prieteni de la Petroşani vor deveni cîndva cititori mari, de talia celui cunoscut de Eva

De altfel, cine ştie ? Poate că şi Eva o să fie o mare cititoare. Dar pentru asta trebuie mai întîi să devină o mare cititoare mică. Şi pentru asta, am uitat să întreb:

— Eva, ţie îţi place să citeşti ?

Horia ARAMA

La librării s-au pus în vînzare noile manuale şcolare.

Film DE SCURT METRAJ

O zi senină de vară. Pe dîmbul din spatele casei este linişte. Oare ce imagini va prinde obiectivul nostru în această dimineaţă?

Incepe să se vadă ceva. Un grup de băieţi care stau întinşi la umbra unui nuc rămuros.

Deodată, doi dintre ei sar în picioare. Nedumeriţi, toţi ceilalţi se uită la ei. Nici n-au apucat să-i întrebe ce se întîmplă că auzeau acum şi ei nişte zgomote suspecte. Toţi băieţii au sărit în picioare şi unul cîte unul se strecurau spre grădina lui nea Mureşan (de-acolo veneau zgomote).

— Hoţilor, bandiţilor, nu vă e ruşine! începe să strige Ştefan. Pe ei, fuga...

Era — ca-n filme: din merii şi piersicii livezii începură să sară „bandiţii“ ce păreau să fie de-un leat cu descoperitorii lor. Goniţi de băieţii noştri dispărură în cîteva clipe fără urmă. Adică urme lăsaseră ei, merele şi piersicele ce le pierduseră din fugă.

Abia acum ieşi din casă şi nea Mureşan. Văzuse tot ce se întîmplase.

— Vă mulţumesc băieţi, nici că se poate să găseşti paznici mai buni ca voi. Cînd te gîndeşti că în urmă cu un an şi ceva trebuia să păzesc de voi livada.. Hai mergeţi de vă luaţi cu voi ceva prune...

...Obiectivul a pornit mai departe.

Ceva mai în fundul grădinii, la adăpost de orice zgomot, l-a surprins pe Roşca Aurel citind din cartea de romînă după care va învăţa anul acesta. In ultimile săptămîni dinainte de începerea anului şcolar, Aurel a încercat să afle tot ce va învăţa nou

...Nu-i aşa, vi se par lucruri foarte obişnuite toate acestea, vouă celor care aţi urmărit imaginile ce le-a prins aparatul de filmat. Şi totuşi dacă o întrebi pe instructoarea superioară Köble Ana sau pe directorul casei de copii din Turda ce părere au despre toate acestea îţi vor vorbi cu multă înflăcărare despre fiecare din cei aproape 60 de copii, crescuţi aici sub ochii lor, despre fiecare întîmplare care arată cît s-au schimbat copiii

... IONESCU

PENTRU NOUL AN ŞCOLAR

● *Pe lîngă comasări de şcoli pentru a avea şcoli puternice de 7 ani cu clase paralele se vor înfiinţa patru şcoli medii: la Oraşul Stalin, Rîşnov, Codlea şi Dumbrăveni.*

● *La ridicarea noilor şcoli din Fundata, raionul Stalin, şi Viştea de Jos, raionul Făgăraş, au muncit cot la cot meşterii zidari, dulgherii şi cetăţenii comunelor. De aceea lucrul a fost gata la timp. Acum ei sînt siguri că la 1 septembrie îşi vor deschide larg porţile şcolile la care au lucrat ei*

● *Acum, spre sfîrşitul vacanţei, fiecare şcolar îşi face bilanţul realizărilor. Şi şcolarii din comuna Timuşeşti, raionul Piatra Neamţ au de făcut un bilanţ bogat. Ei au lucrat toată vara pe cele cinci loturi şcolare din comună, iar acum îşi strîng roadele*

● *Elevii şcolilor din satele Preuteşti şi Plăieşu au mers în pădurea Făgeţel trei zile la rînd şi au plivit semincerii de salcîm. Tot elevii acestor şcoli au luat parte la prăşitul porumbului la G.A.C.-Graşi. Primii în această muncă au fost: Elisabeta Răuţiu din clasa a VIII-a şi Ruxăndescu Mircea din clasa a IV-a*

Elevii din Timuşeşti au crescut în vara asta şi viermi de mătase

● *Locuitorii din Faraoani, raionul Bacău, ceangăi şi romîni laolaltă, au lucrat la ridicarea în sat a unei şcoli noi. După ce au adus din vreme materialele de construcţie, zidarii au început să înalţe clădirea Şcoala va avea două săli de clasă, o bibliotecă, o cancelarie, culoare pentru recreaţii şi o cameră a pionierilor.*

De la 1 septembrie, copiii romîni şi ceangăi vor învăţa în noua lor şcoală.

O VECHE TRADIŢIE

O fetiţă cu părul bălai, cu sprîncenele frumos arcuite, intră pe poarta Şcolii elementare nr. 23 din Bucureşti. Dă să intre în clădirea şcolii, însă acolo se lucrează de zor. Muncitorii se grăbesc să termine lucrările de înfrumuseţare, şi ei îi e teamă să nu-i stingherească. Rămase în curte şi voia să aibe răspuns la întrebarea ce-o frămînta de cîtăva vreme: „Cum vor fi întîmpinaţi cei mici, care vin pentru prima oară la şcoală ?“

Şi acum, ca şi la fiecare început de an şcolar, gîndul o poartă înapoi, la ziua în care a păşit ea pentru prima oară pragul acestei şcoli. A fost frumos atunci... Şcoala împodobită cu verdeaţă, la intrare era un afiş pe care scria cu litere albe: „Bine a-ţi venit!“.

Apoi, cînd au intrat în clasă şi s-au aşezat în bănci, un grup de pioniere din clasa a V-a le-a dat buchete de flori. A stat cu buchetul în mînă mult timp, privindu-l lung: parcă atunci vedea pentru prima dată flori.

...Cît de repede a trecut timpul; ea e acum pionieră şi a învăţat multe, multe lucruri noi.

In ultima zi de şcoală, cînd a terminat clasa a IV-a, tovarăşa învăţătoare le-a dat la despărţire cîte 3... trandafiri. Şi acum, ca şi în clasa I a, privea florile cu aceeaşi curiozitate şi emoţie. S-a ridicat din bancă şi a spus:

— Tovarăşă învăţătoare, mă uit la florile astea şi mi se pare că tot în clasa I-a sînt...

Acum Sticler Maria (căci aşa se numeşte pioniera) ştie cum vor fi primiţi cei mici.

Poate că vă întrebaţi de ce tocmai ea se gîndeşte la o asemenea primire, şi nu pionierele din clasele mai mari?

Ei, atunci o să vă răspund eu. Aşa e obişnuinţa în şcoala aceasta: elevele care intră în clasa a V-a le întîmpină pe cele dintr-a întîia. Şi Maria intră acum în clasa a V-a.

Tradiţia va fi şi de astă dată respectată

Emil DOBRESCU

PEŞTELE DE AUR

Basm repovestit de Al. Mitru

Odinioară, după cît se spune, marea cea neagră era mult mai adîncă decît astăzi.

Pe ţărmul Mării Negre era stăpîn un cneaz vestit de crud, ce înspăimîntase cu răutatea lui întreg ţinutul.

Şi-a dat poruncă aspră cneazul într-o zi unui pescar, pe nume Pavel, să-şi întindă năvodul, să prindă pînă la ieşirea lunii un munte întreg de peşte, altminteri o să-i taie capul.

Pavel a ascultat porunca şi a plecat cu barca în largul mării. A întins năvodul Cum l-a întins, l-a simţit greu

ca piatra L-a tras afară şi înlăuntrul său era un peşte mare, greu, cu trupul tot făcut din aur.

A răsturnat năvodul; dar peştele deodată s-a zbătut şi l-a lovit cu coada lui de aur pe Pavel atît de tare, că omul a căzut bolnav. A sărit după aceea peştele de aur din barcă şi s-a pierdut în valurile mării. In urma lui a izbucnit furtuna. Poate era peştele fermecat sau cine ştie ?... Destul c-a izbucnit furtuna.

Abia a izbutit să tragă Pavel barca pînă la ţărm; abia a izbutit s-ajungă pînă acasă.

Şi avea Pavel un vecin, pe Gheorghi. L-a chemat la coliba lui şi l-a rugat să plece el la pescuit, să strîngă pentru cneaz peşte în locul său. Altminteri o să-l pedepsească la ieşirea lunii cneazul şi o să-i tale capul, că nu i-a împlinit porunca.

Era un om prea cumsecade Gheorghi. S-a învoit să plece pe mare. A luat barca de unde o lăsase Pavel şi a vîslit în larg. A întins năvodul. Şi, cum l-a întins, l-a simţit greu ca piatra. L-a tras afară şi în năvod era din nou peştele de aur.

Gheorghi n-a răsturnat năvodul ca Pavel. Peştele se zbătea; dar Gheorghi l-a strîns bine. A tras barca la mal şi a dus peştele tîrîş la coliba lui Pavel.

— Ţie mai întîi ţi-a încercat peştele ăsta năvodul, a ta este şi barca, iar eu am fost numai în locul tău, a spus Gheorghi. Deci ţie ţi se cuvine să-l stăpîneşti în bună pace!...

— Cinstite Gheorghi, a răspuns Pavel, nu-i drept ce faci. Tu eşti acela care ai prins peştele, ţie ţi se cuvine să-l stăpîneşti cu sănătate!...

Pe cînd se îmbiau ei astfel, a auzit şi cneazul de peştele acela prins de Gheorghi cu năvodul lui Pavel. A încălecat pe calul cel mai iute şi, năvălind în coliba lui Pavel, a răcnit tare:

— Eu sînt stăpînul vostru al tuturora, eu sînt stăpînul mării, deci peştele-i al meu. Iar vouă o să vă tai capul pentru că v-aţi atins de el!...

Cum a rostit cuvintele acestea, cneazul a întins mîna, să prindă peştele.

Din peşte a ţîşnit atunci o flacără de aur, ce l-a cuprins pe cneaz şi l-a împietrit pe loc. Şi peştele s-a prefăcut într-o grămadă de pietre preţioase, care de care mai strălucitoare, pe o tipsie de aur.

S-au uitat oamenii mai bine şi au văzut lîngă ei pe Danka, zîna cea bună, în văl de horbote argintii, cu păr bălai pe umeri.

Şi-a grăit Danka spre cei doi prieteni, cu vocea ei dulce:

— Tu, Pavel, ai un flăcău. Tu, Gheorghi, o fată. Ei se îndrăgesc de mult. A lor să fie avuţia aceasta şi să trăiască împreună fericiţi.

S-au dumirit cei doi vecini că zîna Danka rînduise lucrurile astfel ca să le încerce cinstea şi să se săvîrşească totul după dreptate.

(Din ciclul „Povestiri lipoveneşti")

SPORTIVII ROMÎNI ŞI... OLIMPIADA

Mai sînt trei luni pînă cînd, la capătul celălalt al pămîntului, la Melbourne capitala îndepărtatei Australii, cei mai buni sportivi amatori din lume vor porni întrecerea pentru cucerirea laurilor de învingători olimpici. In aşteptarea acestui important eveniment, cel mai mare din sportul mondial şi care se repetă din patru în patru ani, sportivii de pe cele cinci continente (simbolizate de cele 5 cercuri olimpice) se pregătesc de luni de zile.

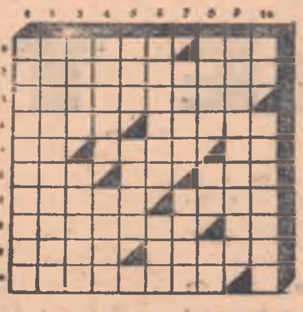
Sportivii romîni se pregătesc sub îndrumarea celor mai buni antrenori. Sînt dornici de a reprezenta cu cinste culorile Republicii la cea de a XVI-a Olimpiadă. Cunoscătorii atletismului din ţara noastră îşi leagă mari speranţe de numele Iolandei Balaş, actuala deţinătoare a recordului mondial la săritura în înălţime femei (1 metru şi 75 centimetri). Iolanda are mari şanse de a urca pe podium-ul învingătorilor de la Melbourne. Dintre atleţi, cei care au realizat pînă acum performanţe cu care se pot prezenta „cu fruntea sus" la Olimpiadă sînt: Ion Söter (înălţime), Ilie Savel (400 m. garduri) Ana Roth (aruncarea greutăţii). Inotătorii Maria Both şi Alexandru Popescu deţin performanţe care-i situează la ora actuală printre cei mai buni din lume în probele de spate şi — respectiv — fluture. Şi pentru că a venit vorba de înot, trebuie să arătăm că jucătorii de polo pe apă nu se lasă nici ei mai prejos, nici cu antrenamentele şi nici cu... performanţele. Recent, la Bucureşti, ei au întrecut de două ori echipa Angliei.

Cititorii noştri au auzit, desigur, despre Iosif Sîrbu. El a cîştigat, în 1952, la Helsinki, medalia de aur la tir, fiind primul sportiv romîn care a cîştigat locul I la Olimpiadă. Actualmente, alături de el, se pregătesc pentru Jocurile Olimpice şi alţi trăgători, ca: Gh. Lichiardopol, H. Herşcovici. C. Antonescu etc. Un alt sport la care ţara noastră a fost reprezentată cu cinste la Helsinki a fost boxul. Pugiliştii nu vor să se desmintă şi de aceea ei se antrenează cu sîrguinţă şi pentru Melbourne. Vasile Ţiţă, Nicolae Linca, Constantin Dumitrescu, Mircea Dobrescu, Emil Cismaş, Dumitru Ciobotaru, Gheorghe Negrea, iată cîteva nume de boxeri fruntaşi care se antrenează pentru Jocurile Olimpice. Sportivii romîni vor fi prezenţi la Olimpiadă şi la startul probelor de canotaj, unde campionul nostru Mircea Anastasescu va avea de spus un cuvînt greu în desemnarea cîştigătorului la caiac-viteză.

Alături de cei arătaţi mai sus, gimnaştii şi gimnastele, luptătorii, cicliştii, ridicătorii de haltere, baschetbaliştii, scrimerii muncesc cu sîrguinţă în aceste zile să-şi perfecţioneze măestria, să-şi îmbunătăţească performanţele, pentru a obţine rezultate demne de participarea la marea întrecere sportivă a prieteniei şi a păcii, Olimpiada.

Radu URZICEANU

JOCURI

ŞCOLAREASCĂ

Orizontal

1. Bădiţa Vasile din şcoala lui Creangă — Sistem de unităţi fizice. 2. Povestioară. 3. O fetiţă cu ghiozdan, şorţ şi codiţe. 4. Răsplată pentru învingători (pl) — Motorul circulaţiei sîngelui. 5. Patruzeci şi nouă în cifre romane. — Cel cu Notă Mică — Cel şcolar începe la 1 septembrie 6. Poşta, telefon, telegraf. — Afirmaţie — Se înfăşoară pe mosor. 7. Insecte ieşite din ou. — Indemînatic. 8. Locuitor dintr-o... „cizmă" geografică. Dimpotrivă. 9. Pe portativ sau în catalog — Nişte... chei, foarte pitoreşti. 10. Fată dintr-un oraş ardelenesc.

Vertical

1. Un obiect şcolar pe care nu trebuie să-l studiezi ci să-l respecţi. 2. Cuminte. 3. Reglementează circulaţia la încrucişările străzilor. — A expune verbal sau în scris. 4. Stă în bancă alături de tine. — Cel cu... ţeapa, din istorie. 5. A brăzda pămîntul. — Se nasc în minte. 6. Gen de poezie (femenin). — Pînză groasă, ţărănească. 7. Sport naţional. — Arbore de luncă. 8. O alint pe Ecaterina. — Inceput de alfabet. — Calciu. 9. Unul din obiecte şcolare principale. 10. Pronume care stă pe cal. — Poate fi morfologică sau sintactică.

AUTORI ŞI PERSONAJE

Orizontal (autori) 4. A scris cartea pentru copii intitulată „Gîşte călătoare". 5. A scris lucrarea ştiinţifică „Originile vieţii pe pămînt" 6. Fraţii... autorii piesei „Scopul vieţii" 8. Autorul romanului „Pămînt desţelenit".

Vertical (personaje) 1. Personajul din „Povestea minunatei păpădii" de A. Agranovski. 2. Personaj din „Clasa mea" de F. Vigdorova. 3. Personaj principal dintr-o celebră piesă de A.S. Puşchin. 7. Fluviul în jurul căruia se împleteşte acţiunea celebrului roman al lui Solohov

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii, tel. 7.61.00, 7.60.10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI. Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114. Tiparul Intr. Poligrafică Nr. 2, str. Brezoianu Nr. 23—25.